

slaget. Men, som de Herrer ville see, samles det Hele med Hensyn til Forpligtelsen i § 25, og alle de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget ere aldeles afhængige af Tidrummet, og der kan ikke paalægges Staten en eneste Skilling ud derover. Nu sige de Herrer: Ja, men Theatret sætter sig i Gjæld, og den maa vi betale, men saa skulle De lægge Mærke til § 27, thi der siges det, at Theatret ikke maa sætte sig i Gjæld, det maa vel midlertidigt optage et Laan, men ikke anderledes, end at det tilbagebetales inden næste Mars 1ste April. Dersom f. Ex. Theatret skulde have en Underbalance — dette er jo en Gjældsforpligtelse, det er en Selsølg, selv om den ikke er contractmæssig stiftet eller paadraget — inden det i § 27 fastsatte Tidrum, saa har det forbrudt sin Stilling, og saa vil Regjeringen, Rigsdagen og Enhver kunne sige, at den Betingelse ikke var fastholdt, hvorunder vi have indrettet § 25. Følgelig, fra nu af er Kjernepunktet i Loven krænket, og dermed selsølgelig ogsaa de øvrige af Lovens Bestemmelser. Naar derfor de Herrer sige, at vi let kunne komme til at gaae høiere, saa troer jeg dog, at de have glemt § 27, og med Hensyn til at vi efter Mindretallets Udtalelse om, at vi altid skulle betale mindst dette Beløb, vil jeg erindre om Bestemmelserne i § 28. Denne Paragraph omhandler, at visse Dele af Dverfskudet skal lægges til Reserfefonden, og at denne Reserfefond ikke kan røres undtagen med den lovgivende Magts Samtykke. Dersom det altsaa skal gaae saaledes, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) omtalte, at det skulde blive saa lykkelige Aar, at Theatrets Indtægt skulde stige saa betydeligt — jeg skal i Forbigaaende minde det ærede Medlem om, at det jo dog er en Selsølg, at man ikke kan have større Indtægter, undtagen at Udgifterne ogsaa maae stige i et vist Forhold — at der blev et betydeligt Dverfskud, vilde man igjennem Bestemmelserne i § 28 erhverve sig en Reserfefond, som er Statens Eiendom, og igjennem hvilken man saa senere, naar det i § 25 bestemte Tidrum er forløbet, kan søge at regulere Tilskudet. Efter denne Bestemmelse gaaer man ud fra den Betragtning, at det for alle de Bedkommende, der

have med disse Sager at gjøre, er en ringe Fornøielse at arbeide, naar de ikke kunne have Haab om, at det, som de med saa megen Møie, under et Saumentref af heldige Omstændigheder, have erhvervet, ikke ved en eller anden Afstemning eller med ganske enkelte Medlemmers Stemmetal skal berøves dem. Tænker man paa Anstaltens Virksomhed og den Gavn, som den kan gjøre, saa er det jo ogsaa en Selsølg, at denne vil blive langt større, naar den saaledes har en ordnet Virksomhed, end naar den saaledes lever paa Pus af Haanden og i Munden uden at vide, om den er kjøbt eller solgt. Forslaget gaaer ud paa for en stor Deel, — det er ogsaa Tilfældet med Sædtillægsberegningen, som ligeledes er lovlig fastsat —, at gjennemføre særdeles heldige Bestemmelser, som deels have hørt og den Dag idag høre under Lovgivningen og deels under administrative Bestemmelser, til Held for Theatret og til Betyggelse for Statskassen; det Øvrige er, som sagt, samlet i § 25. Det er altsaa det, hvorpaa det kommer an, Størrelsen der og Tidrummet. Nu sige de ærede Herrer: Ja, men det er ingen Besparelse; Theatercommissionen har ved sit Forslag, som Regjeringen har gjort til sit, ingen Besparelse kunnet opnaa. Det forekommer mig rigtigt nok at være en noget besynderlig Regning. Man har jo rundt omkring blandt Befolkningen ialmindelighed meent, at Staten bidrager 50,000 Rd. til Theatret, det er den Tankegang og Opfattelse, som Folk have af dette Forhold, og naar nu Forslaget gaaer ud paa, at Theatret fremdeles skal have 50,000 Rd. i Tilskud, saa vil det naturligviis ikke være nogen Besparelse, hvis Folks almindelige Betragtning var rigtig, men man har intetsteds seet Folk oplyste om, at Theatret koster ikke Staten 50,000 Rd., men omtrent 100,000 Rd. om Aaret. Det skulde staa klart for Folk, at Theatret har et Tilskud af henved 100,000 Rd. om Aaret, og at Forslaget gaaer ud paa gjennem en Dvergangstid, som naturligviis i alle saadanne Forhold er aldeles nødvendig, at bringe det ned til 50,000 Rd. om Aaret. Det er jo en ganske besynderlig Betragtning, de ærede Herrer fremsætte, naar vi saaledes kunne komme til gjennem denne Dver-